A°. 1937. N°. 54.

PUBLICATIEBLAD.

VERORDENING *van den 18den Juni 1936, houdende vaststelling van de verplichting des werkgevers tot en van de aanspraken van den in bepaalde bedrijven door eenig beroepsongeval of -ziekte getroffen arbeider op schadeloosstelling.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is regelen te stellen ten aanzien van de verplichting des werkgevers tot uitkeering van schadeloosstelling aan den arbeider, die in de bedrijven, welke meer dan normaal gevaarlijk geacht worden, door eenig beroepsongeval of -ziekte getroffen is en van diens aanspraken op uitkeering daarvan.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Inleidende Bepalingen

Artikel 1.

1. In deze verordening wordt verstaan:
— onder *uitkeeringsplichtige onderneming,* eene onderneming waarin een uitkeeringsplichtig bedrijf wordt uitgeoefend;
— onder *uitkeeringsplichtig bedrijf,* een bedrijf bedoeld of genoemd in art. 5;

— onder *werkgever*, ieder natuurlijk of rechtspersoon, die anderen in zijn dienst heeft voor de uitoefening van eenig uitkeeringsplichtig bedrijf. Voor de toepassing dezer verordening wordt voorzooveel betreft den werkgever, die zijn bedrijf in Curaçao uitoefent doch wiens onderneming buiten Curaçao gevestigd is, diens vertegenwoordiger of agent in Curaçao als zoodanig aangemerkt en wordt het Gouvernement van Curaçao, indien het werkzaamheden in eigen beheer doet verrichten, welke overeenkomen met die in een uitkeeringsplichtig bedrijf, ten aanzien dier werkzaamheden als werkgever beschouwd;

— onder *arbeider*, ieder, die in dienst van den werkgever in diens onderneming in een uitkeeringsplichtig bedrijf of, wanneer het Gouvernement van Curaçao als werkgever is aan te merken voor het Gouvernement, tegen loon werkzaam is. Voor de toepassing dezer verordening worden, hoewel zij geen loon ontvangen, als arbeiders beschouwd: volontairs, leerlingen en dergelijke personen, die in verband met hun opleiding nog geen loon ontvangen; voor de toepassing dezer verordening worden niet als arbeiders beschouwd: thuiswerkers, behalve zij, die arbeiden met bij besluit van den Gouverneur als gevaarlijk te beschouwen stoffen; ouders, echtgenoote en inwonende kinderen van den werkgever, die uitsluitend voor zijn rekening arbeid verrichten;

— onder *loon*, elke uitkeering, welke de arbeider als vergoeding voor zijn arbeid van zijn werkgever ontvangt, uitgezonderd overwerk en premiegelden; indien het loon gedeeltelijk of geheel bestaat in huisvesting, verstrekkingen in natura of wel in beide, wordt de geldswaarde geschat; voor de berekening van loon volgens deze verordening worden medegerekend ontvangsten van derden, welke van invloed zijn op de voorwaarden der arbeidsovereenkomst;

— onder *dagloon*, het laatst tusschen den werkgever en den arbeider overeengekomen loon per uur, per dag, per week of per maand onderscheidenlijk vermenigvuldigd met 8 en 1 gedeeld door 6 en 30.

Indien de arbeider was bij tusschenpoozen slechts werkzaam is en bij den dag of per uur wordt betaald, wordt het dagloon geacht te zijn, hetgeen soortgelijke arbeiders gedurende een jaar gemiddeld plegen te verdienen, gedeeld door 312.

3. Ten aanzien van volontairs, leerlingen en dergelijke per-

sonen wordt als loon aangenomen het minimumloon, dat een bezoldigde arbeider in hetzelfde bedrijf voor dezelfde of nagenoeg dezelfde werkzaamheden geniet.

Artikel 2.

1. De bepalingen dezer verordening zijn ook van toepassing:

a. op den werkgever, wiens onderneming in Curaçao gevestigd is, voorzooveel hij zijn bedrijf in het buitenland uitoefent, ten aanzien van den arbeider, dien hij daarvoor gebruikt, zoo deze Nederlander of Nederlandsch onderdaan is en zijn woonplaats in Curaçao heeft;

b. op den onder *a* bedoelden arbeider, die in het buitenland door een ongeval wordt getroffen.

2. Indien de onder *b* van het eerste lid bedoelde arbeider dan wel diens nagelaten betrekkingen bij voorkomend geval rechten zou/zouden kunnen ontleenen zoowel aan deze regeling als aan een buitenlandsche wettelijke ongevallenregeling, heeft hij/hebben zij de keus tusschen de rechten uit eene of de andere regeling. Deze keus moet door belanghebbende binnen één maand na het ongeval/overlijden schriftelijk ter kennis van den werkgever worden gebracht, bij gebreke waarvan de hier te lande geldende regeling van toepassing is.

3. De bepalingen dezer verordening zijn niet van toepassing:

a. op den werkgever, die zijn bedrijf in Curaçao uitoefent, doch wiens onderneming buiten Curaçao is gevestigd, ten aanzien van den arbeider, dien hij voor zijn bedrijf in Curaçao gebruikt en die onder een buitenlandsche wettelijke ongevallenregeling valt;

b. op den arbeider, die, in dienst van den onder a. bedoelden werkgever, in diens bedrijf in Curaçao werkzaam is en onder een buitenlandsche wettelijke ongevallenregeling valt.

Uitkeeringsplicht.

Artikel 3.

1. De werkgever is tot schadeloosstelling verplicht als nader bij artikel 6 omschreven:

a. jegens den *arbeider* ingeval hem in het bedrijf van zijn

werkgever in verband met de uitoefening van zijn te verrichten arbeid een ongeval overkomt;

b. jegens de *nagelaten betrekkingen* van den arbeider, die tengevolge van een hem overkomen ongeval onder *a* omschreven, is overleden;

een en ander, tenzij de arbeider het ongeval opzettelijk heeft veroorzaakt.

2. De schadeloosstelling kan op vordering van den werkgever door den rechter op een lager bedrag worden vastgesteld, indien het ongeval in belangrijke mate aan grove schuld van den arbeider te wijten is.

3. De werkgever is tot geen schadeloosstelling verplicht indien het ongeval te wijten is aan dronkenschap van of het gebruik van bedwelmende middelen door den arbeider, mits de werkgever aannemelijk maakt, dat hij of degene, die hem vertegenwoordigt, geen kennis droeg van de dronkenschap of van het feit, dat de arbeider onder invloed verkeerde van bedwelmende middelen.

4. Ten aanzien van dengene der nagelaten betrekkingen, die het aan den arbeider overkomen ongeval opzettelijk of onder den invloed van sterken drank of bedwelmende middelen heeft veroorzaakt, is de werkgever tot geenerlei schadeloosstelling gehouden.

Artikel 4.

De werkgever is ook tot schadeloosstelling als voren verplicht, indien degene, wien als voren een ongeval overkomt, in aangenomen werk in des werkgevers onderneming persoonlijk arbeid verricht, die verband houdt met het in de onderneming uitgeoefende bedrijf, indien hij niet aangemerkt kan worden zelf een uitkeeringsplichtig bedrijf uit te oefenen. Hetgeen voor de verrichting van dien arbeid wordt genoten, wordt als loon in den zin dezer verordening beschouwd. Indien de in aangenomen werk arbeidende persoon in dit artikel bedoeld voor het verrichten van den arbeid andere personen in dienst heeft, worden ook deze voor de toepassing dezer verordening beschouwd hun arbeid te verrichten in dienst van den werkgever. Hetgeen voor den gezamenlijk verrichten arbeid wordt genoten, wordt geacht door ieder dergenen, die den arbeid hebben verricht, voor een gelijk deel te zijn genoten.

Uitkeeringsplichtige bedrijven.

Artikel 5.

De uitkeeringsplichtige bedrijven zijn:

a. de bedrijven, waarin een of meer krachtwerktuigen gebezigd worden en die, welke werken met ontplofbare stoffen, licht ontvlambare, kokende of bijtende vloeistoffen of met gassen, welke in vloeibaren toestand of onder een grooteren druk dan dien van den dampkring verkeeren;

b. het scheepvaartbedrijf;

c. de transportbedrijven;

d. de mijnbedrijven;

e. de bedrijven tot het laden en lossen van goederen;

f. de electriciteitsbedrijven voor zoover niet reeds vallende onder *a*, (alzoo aanleg, bediening en onderhoud van leidingen met toebehooren buiten de centrales);

g. de bouwbedrijven;

h. de bedrijven, niet vallende onder *a.* t/m *g.* doch waarin mede werkzaamheden worden verricht, overeenkomende met die in een uitkeeringsplichtig bedrijf, welke bedrijven alsdan doch enkel ten aanzien dier werkzaamheden geacht worden in een afzonderlijke onderneming een uitkeeringsplichtig bedrijf uit te oefenen en die waarin werkzaamheden worden verricht, waardoor beroepsziekten als bij artikel 25 opgenoemd kunnen ontstaan, doch alleen ten aanzien dier als onderdeel van het bedrijf aan te merken werkzaamheden. Onder bedrijf worden begrepen de in artikel 1 bedoelde werkzaamheden van het Gouvernement van Curaçao.

Schadeloosstelling.

Artikel 6.

1. De schadeloosstelling bestaat uit:

a. vrije geneeskundige behandeling en verpleging, vervoer in verband met het ongeval, genees- en verbandmiddelen, dan wel een vergoeding voor een en ander; een en ander totdat de patient als zoodanig wordt ontslagen;

b. begrafeniskosten ingeval van overlijden van den arbeider tengevolge van het ongeval tot een bedrag van dertig maal het dagloon en een maximum van *f* 90.—;

c. een uitkeering in geld, berekend naar het dagloon van den arbeider, met dien verstande, dat wanneer het loon meer dan *f* 8.— 's daags bedraagt, dat meerdere voor de vaststelling der uitkeering niet in aanmerking komt, welke uitkeering genoten wordt onafhankelijk van de voortduring der dienstbetrekking en uitgekeerd wordt over iederen dag — uitgezonderd Zon- en feestdagen, indien het loon per uur, per dag of per week werd vastgesteld — dat de geheele of gedeeltelijke ongeschiktheid tot arbeid duurt.

2. De uitkeering in geld, in het 1ste lid sub c bedoeld, bedraagt voor den arbeider, bedoeld in art. 3, 1e lid sub a, gedurende zijn ongeschiktheid tot werken, als volgt:
bij tijdelijke of blijvende geheele ongeschiktheid tot werken 50% van het dagloon van den getroffene; bij tijdelijke of blijvende gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken een in verhouding tot de verloren geschiktheid tot werken staand deel van 50% van zijn dagloon, waarbij als maatstaf de volgende invaliditeitspercentages gelden:

bij verlies van:	
beide oogen	100%
een oog	30%
het gehoorvermogen van beide ooren	40%
„ „ „ een oor	10%
een been	55%
een voet	50%
„ der groote teenen	5%
„ „ andere „	3%
bij rechtsche personen:	
den rechterarm vanaf het schoudergewricht	75%
„ linkerarm „ „ „ „	70%
den rechterarm vanaf of boven het ellebooggewricht	65%
den linkerarm vanaf of boven het ellebooggewricht	60%
de rechterhand vanaf of boven het polsgewricht	60%
de linkerhand „ „ „ „ „ „	55%
een duim der rechterhand	20%
een duim der linkerhand	18%
de wijsvinger der rechterhand	15%
„ „ „ „ linkerhand	12%
een der andere vingers van de rechterhand	8%
„ „ „ „ „ „ linkerhand	6%

bij linksche personen worden bij verlies van een arm, hand

of vinger de percentages berekend, hierboven voor rechtsche personen vermeld.

Bij gelijktijdig verlies van verschillende lichaamsdeelen hierboven vermeld, worden de desbetreffende percentages bij elkaar opgeteld, doch slechts tot een maximum van 100% uitgekeerd.

Bij verlamming van een der ledematen en in alle gevallen, waarin bovenstaande percentages geen toepassing kunnen vinden, dan wel naar het oordeel van partijen of een derzelve niet van toepassing zijn, wordt door een door den Gouverneur te benoemen commissie van deskundigen uitgemaakt welk invaliditeitspercentage moet gelden.

3. Bij overlijden van den arbeider tengevolge van het ongeval hebben diens nagelaten betrekkingen te weten:

de vrouw, met wie hij ten tijde van het ongeval gehuwd was, of van wie hij gescheiden was doch in wier levensonderhoud hij moest voorzien, de wettige of ten tijde van het ongeval wettiglijk erkende natuurlijke kinderen en de ouders, indien de overledene hun kostwinner was, recht, te rekenen van den dag na dien van het overlijden:

a. de vrouw, tot haar opvolgend huwelijk, op eene uitkeering ten bedrage van 25% van des overledenen dagloon;

b. elk kind, tot zijn voleindigde vijftiende jaar mits ongehuwd, op eene uitkeering ten bedrage van 7½% van des overledenen dagloon en, bijaldien het ouderloos is of wordt, van 12½% van dat loon;

c. de ouders op eene uitkeering, bedragende zooveel als de overledene in den regel tot hun levensonderhoud bijdroeg, doch niet meer dan 25% van zijn dagloon, en wel tot den dood van den langstlevende;

de nagelaten betrekkingen hebben tezamen op geen hoogere uitkeering recht dan op 40% van des overledenen dagloon; met dien verstande, dat de ouders alleen recht hebben op uitkeering, indien de personen, bedoeld onder a en b, hunne volle uitkeering hebben ontvangen, en dat, indien de vrouw en de kinderen tezamen c.q. de kinderen tezamen op eene hoogere uitkeering dan 40% van dat loon zouden recht hebben, de uitkeering, waarop ieder recht zou hebben, eene evenredige vermindering zal ondergaan.

Indien de onder a bedoelde vrouw een nieuw huwelijk aan-

gaat, ontvangt zij een bedrag ineens van tweemaal hare uitkeering over een jaar.

4. Blijft de invalide arbeider in dienst van den werkgever tegen het vroegere loon, dan wordt de uitkeering gedurende dien tijd opgeschort. Blijft hij in dienst tegen een lager loon, dan wordt de uitkeering gedurende dien tijd verminderd indien en voorzooveel loon (pensioen) en uitkeering samen het vroegere loon zouden te boven gaan. Een en ander vindt overeenkomstige toepassing, indien de arbeider bij iemand anders dan den uitkeeringsplichtigen werkgever betaalde arbeid verricht.

5. De uitkeeringen hierboven bedoeld geschieden op de tijdstippen en ter plaatse als gebruikelijk voor de betaling van loon; voor zooveel den getroffene of de weduwe/ouders betreft aan hem/haar/hen persoonlijk of aan dengene, door hem/haar/hen voor de ontvangst ervan gemachtigd, en voorzooveel de minderjarigen betreft aan den voogd/voogdes.

6. De uitkeering kan in buitengewone gevallen ter beoordeeling van de in artikel 18, lid 2, bedoelde commissie, mits de uitkeeringsgerechtigde of de werkgever daartoe het verzoek heeft gedaan, omgezet worden in een uitkeering ineens, welke bedraagt: ten aanzien van den arbeider:

a. bij geheele ongeschiktheid tot werken 936× het dagloon;

b. bij gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken een in verhouding tot de verloren geschiktheid tot werken staand deel van 936× het dagloon;

ten aanzien van de nagelaten betrekkingen van den arbeider gezamenlijk 936× het dagloon, met dien verstande dat ieder van hen gerechtigd is tot zoodanig deel daarvan als overeenkomt met zijn percentage in de periodieke uitkeering.

De uitkeeringen in eens worden, indien periodieke uitkeeringen hebben plaats gehad, met deze bedragen verminderd, behalve die aan de weduwe bij hertrouwen.

Van deze uitkeeringen wordt in het Ongevallenregister aanteekening gehouden.

7. Zoolang de bij artikel 7 bedoelde termijn van 3 jaar nog niet is verstreken, mag de arbeider, die een periodieke uitkeering geniet, op straffe van verlies van het recht op geneeskundige behandeling en verpleging en op uitkeering, zonder toestemming van den uitkeeringsplichtigen werkgever het ei-

land, waar het bedrijf van den werkgever gevestigd is, niet verlaten.

8. Ten aanzien van volontairs, leerlingen en dergelijke personen, bedoeld aan het slot van artikel 1, is de uitkeering sub c hierboven bedoeld alleen verschuldigd ingeval van aangenomen blijvende geheele of blijvende gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken.

9. Onder vrije geneeskundige behandeling en verpleging wordt verstaan het geneeskundig onderzoeken van den patient, geneeskundige behandeling in haar vollen omvang, verpleging en/of observatie zoo noodig in een daartoe geschikte ziekeninrichting zoomede specialistische behandeling voorzoover deze op het eiland, waar de patient verblijft, te verkrijgen is.

10. Op straffe van verlies van het recht op uitkeering en verdere geneeskundige behandeling en verpleging is de arbeider verplicht te allen tijde, doch bij aangenomen blijvende geheele of gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken niet langer dan 3 jaar na het ongeval of niet meer nadat de bij het 7e lid van artikel 6 bedoelde toestemming is verkregen, onderzoek en/of behandeling door een door den werkgever daartoe aangewezen geneeskundige toe te staan, op tijd en plaatsen door den werkgever daartoe aangewezen, de voorschriften van dien geneeskundige op te volgen en intusschen geen andere geneeskundige behandeling daarnaast te doen verrichten.

11. Het recht op uitkeering en verdere geneeskundige behandeling en verpleging vervalt, indien bewezen wordt dat de arbeider zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen, waardoor zijne genezing wordt belemmerd.

Artikel 7.

Zoowel de werkgever als de arbeider kunnen bij aangenomen blijvende ongeschiktheid tot werken van den laatste binnen 3 jaar na het ongeval vorderen een eenmaal vastgestelde uitkeering te herzien op grond, dat de ongeschiktheidsgraad gewijzigd is of onjuist is gewaardeerd. Indien een uitkeering in eens is geschied, kan de vordering tot herziening alleen op een hoogere ongeschiktheidsgraad dan aangenomen werd, worden gegrond.

Wijziging van den ongeschiktheidsgraad zal geen verhooging der uitkeering ten gevolge kunnen hebben, indien die wijziging bewezen wordt aan opzet of grove schuld van den ge-

troffene of een buiten den dienst dezen overkomen nieuw ongeval te wijten te zijn.

Artikel 8.

Bij insolvabiliteit van den werkgever worden de schadeloosstellingen opgenomen onder de bevoorrechte schulden op de goederen van den werkgever en wel — voorzoover betreft het Burgerlijk Wetboek — tusschen 3o en 4o van artikel 1175.

Artikel 9.

De uitkeeringen zijn onvervreemdbaar, niet vatbaar voor verpanding of beleening, evenmin voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag, behalve tot verhaal van het verschuldigde wegens levering van levensbehoeften verstrekt aan dengeen, tegen wien het beslag gedaan wordt en tot verhaal van onderhoud waartoe degene, die de uitkeering geniet voor de wet is gehouden.

Artikel 10.

1. De werkgever, die niet ten genoege van den Gouverneur veraantoont, dat hij financieel in staat is de nakoming der verplichtingen uit deze verordening voortvloeiende te waarborgen, is verplicht zijn risico te verzekeren bij een verzekeringsbedrijf, dat naar het oordeel van den Gouverneur voldoende solied is.

2. Indien den Gouverneur blijkt, dat deze verzekering niet te sluiten is bij een zoodanig verzekeringsbedrijf, is de werkgever verplicht zijn risico onder te brengen bij het Gouvernement van Curaçao. De Gouverneur stelt bij besluit de voor deze Gouvernements-verzekering noodige bepalingen vast.

3. De werkgever, hiervoren bedoeld, is gehouden de ambtenaar/Gezaghebber in artikel 12 bedoeld op verzoek het bewijs te vertoonen, dat hij een verzekering heeft loopen ten behoeve zijner arbeiders ter zake van de schadeloosstelling, waarop zij/hun nagelaten betrekkingen krachtens deze verordening tegenover hem aanspraak zouden kunnen doen gelden. Indien hij daartoe niet in staat is, kan op bevel van den Gouverneur het bedrijf van den werkgever worden gesloten/stopgezet.

4. De werkgever, niet vallende onder de omschrijving in het 1e lid, is vrij zijn risico al dan niet te verzekeren.

5. Verzekert de werkgever zijn risico, dan is het recht op de assurrantiepenningen onttrokken aan het verhaal van den fiscus en andere crediteuren van den werkgever.

Aangifte en onderzoek der ongevallen.

Artikel 11.

1. De werkgever, in wiens uitkeeringsplichtig bedrijf aan een arbeider een ongeval als bij art. 3 bedoeld, overkomt of hij, die den werkgever ter plaatse van het ongeval vertegenwoordigt, is verplicht te zorgen, dat, zoodra de gevolgen van dat ongeval geneeskundige hulp redelijkerwijs noodig maken, deskundige geneeskundige hulp wordt verleend. De arbeider, wien zoodaning ongeval is overkomen, is, ook indien hij vermeent, dat onmiddellijke geneeskundige hulp niet vereischt is, verplicht zoo spoedig doenlijk den werkgever of dengene, die hem vertegenwoordigt, van eenig hem overkomen ongeval kennis te geven.

2. De werkgever is voorts verplicht binnen tweemaal vier en twintig uren, nadat de gevolgen van het ongeval geneeskundige hulp hebben noodig gemaakt, van het ongeval aangifte te doen door indiening van een in duplo ingevuld formulier, door den Gouverneur vastgesteld en kosteloos verkrijgbaar gesteld, op het eiland Curaçao aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst, op het eiland Aruba aan den door den Gezaghebber aan te wijzen Gouvernements-geneeskundige en op de andere eilanden aan den plaatselijken Gouvernementsgeneeskundige. Het eene exemplaar wordt door dien Directeur c. q. Gouvernements-geneeskundige per omgaande toegezonden aan den in het volgend artikel bedoelden ambtenaar of den Gezaghebber. De aangifte vermeldt den naam en de woonplaats van den geneeskundige, die de eerste hulp verleende — en indien mogelijk van den behandelenden geneesheer — en wordt door den werkgever onderteekend.

3. De geneeskundige, die de eerste hulp verleende, is verplicht op een door den Gouverneur vastgesteld en kosteloos verkrijgbaar gesteld formulier opgave te doen van het tijdstip, waarop hij de eerste hulp verleende, van den aard van het letsel en tevens daarop zijn oordeel bekend te stellen over den tijd, gedurende welken de getroffene vermoedelijk gedeeltelijk of

geheel ongeschikt tot werken zal zijn. Deze opgave wordt door hem onderteekend en binnen 2 maal 24 uur aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst toegezonden.

4. Omtrent de aangiften van ongevallen buitenslands kunnen bij besluit van den Gouverneur afwijkende voorschriften gegeven worden.

5. Van de indiening der hiervoorbedoelde stukken wordt desgevraagd door of van wege de betrokken autoriteit een ontvangstbewijs afgegeven of toegezonden.

6. De verplichting in het 2de en 3de lid bedoeld bestaat slechts in geval de arbeider tengevolge van het ongeval langer dan 24 uren zijn normale werkzaamheden niet kan vervullen.

7. Overal waar in deze verordening wordt gesproken van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst treedt ingeval van afwezigheid of ontstentenis om andere redenen van dezen hoofdambtenaar op de door den Gouverneur aan te wijzen Gouvernements-geneeskundige.

Artikel 12.

1. In de gevallen, waarin van gouvernementswege een onderzoek noodig geacht wordt, verricht voorzoover betreft het eiland Curaçao de door den Gouverneur daartoe bevoegd verklaarde ambtenaar en voorzoover betreft de andere eilanden de Gezaghebber dat onderzoek. Het proces-verbaal van dat onderzoek wordt ten spoedigste aan dengene, die de opdracht gaf, ingediend.

2. De Ambtenaar of Gezaghebber in het 1e lid bedoeld kan zich voor dat onderzoek doen voorlichten door een of meer door hem deskundig geachte personen.

Artikel 13.

Ieder is verplicht, wanneer een ongeval heeft plaats gehad of wanneer moet worden onderzocht of een ongeval heeft plaats gehad, dengene, aan wien het onderzoek is opgedragen, alle omtrent een en ander verlangde inlichtingen te verstrekken.

Artikel 14.

Ook zonder een aangifte te hebben ontvangen is de in ar-

tikel 12 bedoelde ambtenaar of de Gezaghebber bevoegd tot het instellen van het bij dat artikel bedoelde onderzoek.

Artikel 15.

De getroffen arbeider, diens familieleden en mede-arbeiders zijn bevoegd van een ongeval mededeeling te doen op Curaçao aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en op de andere eilanden aan den Gezaghebber dan wel aan de politie, die onmiddellijk dien Directeur of den Gezaghebber daarvan in kennis stelt.

Artikel 16.

De werkgever is verplicht een ongevallenregister aan te houden, waarin worden aangeteekend plaats, tijd en oorzaak van het ongeval, naam van den getroffen arbeider, naam van den geneeskundige, die de eerste hulp verleende en van den geneeskundige, onder wiens behandeling de arbeider daarna is geweest, eventueele getuigen en andere gegevens, welke bij deze verordening zijn voorgeschreven en welke verder van belang kunnen zijn.

Vaststelling der schadeloostelling.

Artikel 17.

Zoo spoedig mogelijk na het ongeval stelt de werkgever in overeenstemming met het bij artikel 6 bepaalde vast, waartoe de getroffene/de nagelaten betrekkingen gerechtigd is/zijn en houdt daarvan, alsmede van de voldoening, aanteekening in het ongevallenregister.

Artikel 18.

1. De in artikel 12 bedoelde ambtenaar c. q. de Gezaghebber heeft het recht de grootte der schadeloosstelling te controleeren en daarop bemerking te maken.

2. Indien belanghebbenden niet tot overeenstemming komen, wordt op verzoek van de meest gereede partij of de in het vorig lid bedoelde autoriteiten door den Gouverneur een

commissie van drie personen benoemd, welke als bemiddelaarster optreedt.

3. Zoodra een minnelijke schikking niet mogelijk is gebleken, bericht de commissie zulks aan de partijen.

4. De getroffene/de nagelaten betrekkingen, die geen genoegen neemt/nemen met des werkgevers uiteindelijke beslissing, kan/kunnen zijn/hun aanspraken doen gelden op de wijze als bij artikel 21 bepaald.

Artikel 19.

De arbeider of de nagelaten betrekkingen, die de uitkeering, waartoe de werkgever bereid is, ontvangt (ontvangen) wordt, (worden) daardoor niet geacht zijn (hun) rechten op het meerdere hem (hun) toekomende te hebben prijs gegeven of daarvan afstand te hebben gedaan.

Artikel 20.

1. Zoodra de behandelende geneeskundige bevindt:

a. dat de arbeider niet/niet meer arbeidsongeschikt is;

b. dat de arbeider geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt, tijdelijk of wel blijvend;

geeft hij daarvan aan den arbeider en aan den werkgever schriftelijk kennis.

2. Tegen zijn uitspraak is binnen drie dagen na ontvangst der kennisgeving beroep, op het eiland Curaçao en op de andere eilanden indien daar slechts één geneeskundige aanwezig is, op den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en op de andere eilanden, waar meer geneeskundigen zijn, op een door den Gezaghebber aan te wijzen tweeden geneeskundige. De Directeur voornoemd c. q. de tweede geneeskundige beslist zoo spoedig mogelijk na onderzoek, partijen en geneeskundige, die den getroffene behandeld heeft gehoord, bij gemotiveerde uitspraak in hoogste instantie. Ten aanzien van gevallen op de eilanden, waar slechts één geneeskundige aanwezig is, beslist voornoemde Directeur op uitvoerige gegevens welke de geneeskundige verplicht is aan hem te doen toekomen en op een proces-verbaal van den Gezaghebber houdende de verklaringen van partijen.

3. Het beroep geschiedt schriftelijk en is gericht op het

eiland Curaçao aan den Directeur, op de andere eilanden aan den Gezaghebber. Bij ter post bezorgde beroepschriften geldt het poststempel, bij de overige de aanteekening van ontvangst op het stuk als datum van indiening.

4. Indien de beslissing in beroep een verandering brengt in het recht op schadeloosstelling, dan heeft zij te dien aanzien terugwerkende kracht. Ingeval de Directeur de opzending van den arbeider gelast ter fine van onderzoek, komen de kosten ten laste van de partij welke geheel of ten deele in het ongelijk is gesteld.

Vorderingsrecht.

Artikel 21.

1. Iedere vordering krachtens de bepalingen dezer verordening wordt ingesteld en vervolgd op de wijze als bij het Curaçaosche Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voorzien.

2. Behoudens het geval voorzien bij artikel 7 vervalt ieder vorderingsrecht krachtens de bepalingen dezer verordening na verloop van een jaar na het ongeval of den dood van den arbeider dientengevolge c. q. na zes maanden, nadat door de hoogerbedoelde commissie is verklaard, dat een minnelijke schikking tusschen werkgever en arbeider niet mogelijk is gebleken.

Mededeelingen door den werkgever te doen.

Artikel 22.

1. De werkgever is verplicht binnen een maand na de inwerking treding dezer verordening aangifte te doen op het eiland Curaçao aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en op de andere eilanden aan den Gezaghebber van de plaats waar en de wijze waarop hij zijn bedrijf uitoefent. Deze leggen daarvan een lijst aan.

2. Hij is verplicht telkens binnen den tijd van een maand aan die autoriteit aangifte te doen van elke verandering in een en ander zoomede van staking van het bedrijf.

3. Bij gebreke van aangifte is de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst bevoegd den werkgever ambtshalve op de lijst te plaatsen. In dat geval doet hij daarvan den werk-

gever mededeeling. Er is beroep op den Gouverneur die in hoogste instantie beslist.

Artikel 23.

Van elken overgang der uitkeeringsplichtige onderneming in andere handen doen de oude en de nieuwe werkgever binnen den tijd van een maand mededeeling aan genoemde autoriteiten.

Beroepsziekten.

Artikel 24.

1. Voor de toepassing dezer verordening worden met ongevallen als bedoeld in artikel 3, lid 1, sub a, gelijkgesteld de in artikel 25 aangewezen ziekten, wanneer deze een gevolg zijn van het verrichten van in dat artikel aangewezen werkzaamheden of van arbeid in in dat artikel genoemde bedrijven.
2. De ziekten worden tenzij het tegendeel blijkt, geacht een gevolg te zijn van het verrichten van een werkzaamheid of arbeid in het voorgaande lid bedoeld, indien zij zich binnen de bij besluit van den Gouverneur vast te stellen termijnen na dat verrichten openbaren.

Artikel 25.

Als ziekten bedoeld bij art. 24 gelden:

Miltvuur.

Wanneer zij het gevolg is van het laden, lossen of vervoeren van door miltvuur besmette dieren of goederen of het omgaan met dierlijken afval.

Loodvergiftiging.

Door lood, loodverbindingen of loodlegeeringen met de onmiddellijke gevolgen van die vergiftiging, wanneer de vergiftiging het gevolg is van het verrichten van werkzaamheden in drukkerij-bedrijven, het vervaardigen of herstellen van accumulatoren, het vervaardigen

van loodlegeeringen, het verrichten van schilderswerkzaamheden, daaronder begrepen de bereiding of de bewerking van loodhoudende plamuren, stopverf of kleurstoffen, het bewerken van loodhoudende ertsen, daaronder begrepen loodhoudende asch van zinkfabrieken, het omsmelten van oud zink en lood tot blokken, het vervaardigen van voorwerpen van gegoten lood of van loodmengsels, het werken in fabrieken waar lood, loodverbinding of loodlegeering wordt gebruikt.

Kwikvergiftiging.

Door kwik, kwikamalgaam of kwikverbindingen, met de onmiddellijke gevolgen van zulk een vergiftiging, wanneer de vergiftiging het gevolg is van het vervaardigen van weeg- of laboratoriumtoestellen; in goudmijnbedrijf.

Arseenvergiftiging.

Vergiftiging door arseen of verbindingen ervan. Accumulatorenbedrijf, opslag of vervoer van ferrosilicium, autogeenlasschen met acethyleen, zwavelzuurketelwagen.

Phosphorvergiftiging.

Phosphor of phosphorverbindingen. Opslag of vervoer van ferrosilicium, werken met acethyleenapparaten.

Chloorvergiftiging.

Vergiftiging door chloor. Wasscherijen, papierfabrieken, chloorkalkfabrieken, desinfectie met caporit.

Cyaanwaterstofzuurvergiftiging.

Vergiftiging bij uitgassingen, vergulding-, verzilveringinrichting, werken met Cyclon B.

Benzolvergiftiging.

Lakfabrieken, asphalt en rubber.

Xylolvergiftiging.

Lak- en vernisfabrieken.

Nitrobenzolvergiftiging.

Chemische fabrieken.

Anilinevergifting.

Bereiding van kleurstoffen.

Zwavelkoolstofvergiftiging.

Vulkaniseerinrichting.

Tin- en Zinkvergiftiging.

Autogeenlasschen.

Koolmonoxydevergiftiging.

Garages, kalkovens, steenbakkerijen, gasfabrieken, kolenmijnen, hoogovens.

Kooldioxydevergiftiging.

Gistfabrieken, spiritusfabrieken, bierbrouwerij.

Zwavelwaterstofvergiftiging.

Chemische laboratoria.
Oogaandoeningen in kunstzijde-, beetwortel- en suikerfabrieken.

Zwaveldioxydevergiftiging.

Zuivering van petroleumproducten, bereiding van zwavelzuur; beetwortel en suikerfabriek; desinfectie met S02.

Stikstof-, zuurstof-verbindingen-vergiftiging.

Bij bereiding van zwavelvuur (loodenkamerproces) landbouwbedrijf, ertsen en oppervlakkig reinigen van metalen, diazoteeren, bereiding van nitrobenzol, picrinezuur.

Caissonziekte.

Ziekte tengevolge van het werken met luchtcompressoren.

Glasstaar.

Oogaandoeningen tengevolge van het werken met verblindend licht of te hooge temperatuur.

Artikel 26.

Bij de toepassing van de artikelen dezer verordening met betrekking tot de bij artikel 24 bedoelde ziekten wordt voor „ongeval" gelezen „ziekte".

Artikel 27.

Bij besluit van den Gouverneur worden omtrent de aangifte van een ziekte als bij art. 24 bedoeld, omtrent de verplichting van den werkgever tot het inroepen van geneeskundige hulp en omtrent het onderzoek naar aanleiding van een aangifte regelen gesteld, welke van de hierboven ten aanzien van ongevallen gestelde alleen kunnen afwijken, voorzoover afwijking door het verschil in aard van beroepsziekten en ongevallen gevorderd wordt.

Algemeene bepalingen.

Artikel 28.

Ieder beding, dat de aansprakelijkheid van den werkgever ingevolge deze regeling uitsluit of vermindert, is nietig.

Artikel 29.

De burgerrechtelijke verantwoordelijkheid van den werkgever voor schade, welke de arbeider c.q. diens nagelaten betrekkingen als gevolg van een ongeval lijdt, wordt in de gevallen waarin volgens deze regeling eene schadeloosstelling wordt verleend, opgeheven, behalve ten aanzien van den getroffene, wiens dagloon meer dan *f* 8.— bedraagt, voor het meerdere en tenzij het ongeval bewezen wordt veroorzaakt te zijn door misdrijf van den werkgever of van dengene, die hem vertegenwoordigt, in welke gevallen de burgerrechtelijke verantwoordelijkheid van den werkgever blijft bestaan.

Artikel 30.

Hetgeen verder ter uitvoering dezer verordening noodig is, wordt bij besluit van den Gouverneur geregeld.

Strafbepalingen.

Artikel 31.

Met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste een honderd gulden wordt gestraft het niet of niet tijdig nakomen van een der voorschriften in de artikelen 11, 16, 22 en 23 en van de voorschriften, door den Gouverneur uit te vaardigen krachtens het vierde lid van art. 11 en art. 27.

Artikel 32.

Indien de werkgever een naamlooze vennootschap, eene coöperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging of een stichting is, worden voor de toepassing van genoemde artikelen als werkgever aangemerkt alle leden van het bestuur.

Artikel 33.

Met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geld-

boete van ten hoogste drie honderd gulden wordt gestraft de werkgever, die opzettelijk geen aangifte indient van een ongeval in zijn bedrijf dan wel het verplichte ongevallenregister niet of onjuist invult.

Artikel 34.

Met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar wordt gestraft:

a. hij, die mondeling of schriftelijk, persoonlijk of door een bijzonder daartoe gemachtigde opzettelijk omtrent een ongeval, dat overkomen is of beweerd wordt te zijn overkomen aan een arbeider, of omtrent de gevolgen van een dergelijk ongeval een valsche verklaring aflegt aan de autoriteiten art. 12 bedoeld.

b. hij, die door een der in art. 49, sub 2° van het Wetboek van Strafrecht vermelde middelen den arbeider of diens nagelaten betrekkingen opzettelijk beweegt geen gebruik te maken van een hun volgens deze ongevallenregeling toekomend recht.

Artikel 35.

De bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd: die bij art. 31 als overtredingen; die bij art. 33 en art. 34 als misdrijven.

Artikel 36.

Met het opsporen van de feiten, strafbaar gesteld in de artikelen 31, 33 en 34 zijn, behalve de bij art. 8 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de daartoe ingevolge art. 12. aangewezen autoriteiten.

Artikel 37.

De krachtens art. 36 met de opsporing der daar bedoelde strafbare feiten belaste personen hebben toegang tot alle plaatsen, waar eenig bedrijf wordt uitgeoefend.

Artikel 38.

Wordt aan de hiervoor bedoelde ambtenaren de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien desnoods met inroeping van den sterken arm.

Artikel 39.

1. In plaatsen in art. 37 bedoeld, welke tevens woningen zijn of alleen door een woning toegankelijk, treden zij tegen den wil van den bewoner niet binnen dan op vertoon van een schriftelijken bijzonderen last, wat het eiland Curaçao betreft van of vanwege den Procureur-Generaal en wat de andere eilanden betreft van den Gezaghebber.

2. Van dit binnentreden wordt door hen een proces-verbaal opgemaakt en binnen twee maal vier en twintig uur aan dengene, in wiens woning is binnengetreden, in afschrift medegedeeld.

Slotbepalingen.

Artikel 40.

Alle tengevolge van deze verordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Artikel 41.

Deze verordening kan worden aangehaald als „Ongevallenregeling 1936".

Artikel 42.

Bij het inwerkingtreden van deze verordening, is de verordening dd. 1 November 1934 bereffende de aangifte van beroepsziekten en ongevallen, P. B. 1935 No. 27, ingetrokken

Artikel 43.

Deze verordening treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Willemstad, den 18den Juni 1936.

VAN SLOBBE.

De gouvernements-secretaris,

GRONEMEIJER.

Uitgegeven den 10n. Juni 1937.
De gouvernements-secretaris,
GRONEMEIJER.

Artikel 45.

Deze verordening treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Willemstad, den 25sten Juni 1946.

VAN SLOBBE.

De Gouvernements-secretaris,

[illegible]

Uitgegeven den 18n Juni 1947.

De Gouvernements-secretaris,

[illegible]